

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Bologna, första brottmålsavdelningen (Italien) den 22 september 2003 i brottmålet mot Mario Filomeno Miraglia

(Mål C-469/03)

(2004/C 21/25)

Tribunale di Bologna, första brottmålsavdelningen (Italien) begär genom beslut av den 22 september 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 10 november 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Mario Filomeno Miraglia beträffande följande frågor:

Är artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 tillämplig när det rättsliga avgörande som har meddelats i den första staten är ett beslut att underlåta att väcka åtal vilket inte innehåller någon bedömning i sak och som enbart har fattats av den anledningen att ett brottmålsförfarande redan pågår i en annan stat?

Överklagande, ingivet den 12 november 2003 (fax av den 10 november 2003) av Diputación Foral de Bizkaia, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 5 augusti 2003 i de förenade målen T-116/01 och T-118/01: P & O European Ferries (Vizcaya), S. A. mot Europeiska gemenskapernas kommission (T-116/01), och Diputación Foral de Vizcaya mot Europeiska gemenskapernas kommission (T-118/01)

(Mål C-471/03 P)

(2004/C 21/26)

Diputación Foral de Bizcaia har den 12 november 2003 (fax av den 10 november 2003) till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 5 augusti 2003 i de förenade målen T-116/01 och T-118/01: P & O European Ferries (Vizcaya), S. A. mot Europeiska gemenskapernas kommission (T-116/01), och Diputación Foral de Vizcaya mot Europeiska gemenskapernas kommission (T-118/01). Klaganden företräds av Marta Morales Isasi och Ignacio Sáenz-Cortabarría Fernández.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen,

- om tvisten så tillåter, bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans och därmed ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 november 2000 om den stödordning som tillämpas av Spanien till förmån för rederiet Ferries Golfo de Vizcaya, eller i varje fall ogiltigförklara artikel 2 i nämnda beslut till den del som denna innehåller ett åläggande om återbetalning av 985 500 000 pesetas jämte därpå belöpande ränta,
- i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten, och
- i båda fallen förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

- Felaktig rättstillämpning bestående av att förstainstansrätten tolkar termen "fördel" i begreppet statligt stöd mot bakgrund av principen om den privata aktören i en marknadsekonomi, och inför ett analyskriterium som innebär att behovet av offentlig ingripanden bedöms.
- Felaktig tolkning av artikel 87 EG till den del som förstainstansrätten slår fast att ett statligt stöd föreligger eftersom den anser att förvärv av kuponger inte är nödvändigt.
- Felaktig rättstillämpning i det att förstainstansrätten inte påför sanktioner, på grund av att det saknas en ekonomisk analys i kommissionens beslut, när den konstaterar att alla utbetalade belopp utgör statligt stöd.
- Förstainstansrätten förvränger motiveringen till beslutet, som uteslutande bygger på avsaknad av insyn vid urvalet av rederi, för att underkänna tillämpningen av artikel 87.2 a EG, vilket leder till ett åsidosättande av rätten till försvar eftersom rätten inte besvarar de frågor som faktiskt framförts i begäran.
- Förstainstansrätten har använt uppenbart oklara omständigheter som bevisning, och den har gjort en felaktig klassificering av dessa omständigheter genom att anse att de stöd som omfattas av överenskommelsen från år 1995 "beslutades och genomfördes under år 1992", och genom att därav dra slutsatsen att den rättsliga följden är att de är rättsstridiga. Detta utgör en förvrängning av de faktiska omständigheterna, av beslutet i sig och av bevisningen, och ett åsidosättande av rättegångsreglerna till den del förstainstansrätten ersätter kommissionens motivering för att beteckna de omtvistade stöden som olagliga, med sin egen motivering.